

ÁLLATVÉDELEM

Az Országos Állatvédő Egyesület tagjai és a Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetségébe tartozó egyesületek tagjai külön előfizetés nélkül, tagdíjuk fejében kapják

AZ „ORSZÁGOS ÁLLATVÉDŐ EGYESÜLET“ ÉS A „MAGYARORSZÁGI
 ≡ ÁLLATVÉDŐ EGYESÜLETEK SZÖVETSÉGÉ“-NEK KÖZLÖNYE ≡
 BUDAPEST IX., ERNŐ-UTCA 11–13. Telefon: József 6–70

Ezen lap közleményeinek utánnyomását nemcsak szívesen megengedjük, hanem tisztelettel

..... kérjük is
 Megjelenik egyszer havonként
 Előfizetési ára 1 évre 2 korona

A Szolnok és Nagyvárad közötti hajtási verseny.

A napilapok, nevezetesen a Pesti Hirlap, továbbá a „Tiszántúl“, a „Szarvas és Vidéke“ című lapok tudósításokat közöltek a „Jásznagykunszolnokmegyei Úrkocsisok Szövetkezete által Szolnok—Debrecen—Nagyvárad—Arad—Békéscsaba—Szarvas—Szolnok“ cirka 500 kilométer távolságra rendezett távhajtási versenyről, mely tudósítások arról tesznek tanuságot, hogy ez alkalommal is a közönséget meglepetéskeltető állatkinzással fajult a verseny.

A tudósítások szerint a benevezett 9 fogat közül állítólag csak egyetlenegy bírta ki az utat, a többiek lovainak egy része, 7 állat elhullott, a többiek pedig megrokkantak vagy kidőltek.

Az Országos Állatvédő Egyesület június 19-én és 25-én a következő két felterjesztéssel fordult a földművelésügyi miniszter úrhoz:

1318/1914.

I.

Nagyméltóságú Bátor, Miniszter Úr!

A Pesti Hirlap mai számában (13. oldal), melyet ide mellékelni bátorkodunk, az Úrkocsisok Szövetsége által rendezett távhajtási verseny lefolyásáról, illetőleg a versenyző fogatok megsanyargatására valló oly részletek foglaltatnak, melyek állatvédőink körében megütközést keltettek és hozzánk intézett tiltakozásokra adtak okot.

Egyesületünk kebelében felmerült az az indítvány is, hogy a nevezett Szövetség, illetőleg a versenyben résztvevő fogatok tulajdonosai állatkinzás miatt a rendőrségnél feljelentessenek.

Igen jól tudjuk, hogy a szóban forgó versenyhez hasonló a tenyészanyag kipróbálása érdekében rendeztetnek és nem igen áll módunkban annak megítélése, vajjon egyik-másik alkalommal, úgy ezúttal is szükség volt-e a versenynek az előírt módzatok közt való megtartására.

Ellenben Nagyméltóságod, aki a földművelésügyi és állattenyésztési összes ügyeket képviselő kormányhatóság vezetője, de egyúttal az állatvédelem humánus érdekeinek is mindig nagybecsűl pártfogója, nem fogja tőlünk rossz néven venni, ha arra kérjük Nagyméltóságodat, kegyeskedjék az említett verseny ellen

hangoztatott panasz révén az egész ügyet vizsgálat tárgyává tenni és lehetőleg oda hatni, hogy a tenyészanyag kipróbáltására irányuló versenyek rendezése és módzatainak megállapítása körül az állatvédelem jogos érdeke is kellő figyelembe véssék annál inkább, mert ez mindig egyezik a jobbára értékes tenyészanyag megóvásának érdekével is.

1370/1914.

II.

Nagyméltóságú Bátor, Miniszter Úr!

F. hó 19-én 1318 1914. szám alatt kelt tiszteletteljes felterjesztésünkben bátrak voltunk Nagyméltóságod nagybecsű figyelmét a szolnoki távhajtó versenyre nézve kikérni.

Azóta újabb hirlaptudósítások jutottak tudomásunkra, melyek révén mindenekelőtt bátrak vagyunk idézett felterjesztésünkben foglaltakat kiegészíteni azzal, hogy a Pesti Hirlap által említett úrkocsisok szövetkezete a „Szarvas és Vidéke“ c. hirlap szerint „Jásznagykunszolnokmegyei Úrkocsisok Szövetkezete“.

Az említett laptudósítások a „Szarvas és Vidéke“ június 21-iki és a „Tiszántúl“ június 17-iki számában jelentek meg, mely tudósításokat Nagyméltóságodnak mellékelve megküldeni bátorkodunk.

Mivel ezek a laptudósítások csak megerősítik azokat az adatokat, melyek az állatkinzást illetőleg a Pesti Hirlap közleményében foglaltattak, előbb idézett felterjesztésünkben az ügy megvizsgálására és a szóban forgó versenyekhez hasonló rendezések módzatainak ellenőrzése tekintetében előadott tiszteletteljes kérésünknek kegyes figyelembevételét Nagyméltóságod nagybecsű jóindulatába ajánlani bátorkodunk.

Az ebzárlatok betartása.

Ez alatt a cím alatt a szaklapokat a következő közlemény járta be: „Felmerült esetből kifolyóan elvi határozatban mondotta ki a földművelésügyi miniszter, hogy aki kutyáját az ebzárlat tartama alatt szabadon eresztí, az 1888. évi VI. t.-cikk 68. §-ba ütköző és a 154. §. 1. pontja alapján büntetendő cselekményt követ el. Egészséges kutyáknak veszélyességgel fertőzött község területéről máshova szállítása megtiltva és engedélyhez kötve nincs.“

Ennek a közleménynek az a tétele, mely szerint egészséges kutyáknak veszettséggel fertőzött község területéről máshova szállítása megtiltva és engedélyhez kötve nincs, az Országos Állatvédő Egyesületben aggályt keltett.

Az egyesület ugyanezért a földművelési miniszterhez fordult utbaigazításért.

A földművelési miniszter úr a következőkben értesítette az egyesületet:

62321—914.

XI. fő 3. ú. o.

Folyó évi február hó 18-án 2301. sz. a. kelt felterjesztésére az ebzárlati szabályok helyes értelmezését illetőleg a következőkről értesítem:

Az 1888. évi VII. t.-cikk 65. §-a értelmében azokat a kutyákat, amelyek veszettségben szenvednek vagy a fertőzés gyanujában állanak, azonnal ki kell irtani. Elő van írva továbbá, hogy ebzárlat esetén a községben (városban) lévő valamennyi kutya megkötve tartandó vagy pedig harapás ellen biztos szájkosárral ellátva pórázon vezetendő.

Ezekből a rendelkezésekből önként következik, hogy az ebzárlat tartama alatt befogott, a tulajdonos kérésére azonban ki nem irtott, hanem 90 napi megfigyelés alá vett egészséges kutyákat ezen megfigyelési idő alatt más községbe, illetve városba vinni nem szabad.

Ily intézkedés mellett célszerűtlen volna a teljesen egészséges állatok kivitelét megakadályozni, aminek ellenőrzése a gyakorlatban ugyszólván kivihetetlen is. Budapest, 1914. május 12. A miniszter rendeletéből: Ragány min. o. tanácsos.

A székesfőváros madárvédelme.

Az „Állatvédelem” 1913. évi II. számában a székesfőváros határában létesített madárvédelmi intézkedések két évéről számoltam be.

Az 1913. évben ismét beszereztetett 100 fészekodu, úgy hogy jelenleg 500 darab van kihelyezve és ezekből 1913. évben elfoglaltak: 199-et cinkefélék, 31-et harkályok, 8-at nyaktekercesek, 6-ot vörösbegyek, 1-et stiglic, 8-at fakuszok, 1-et rozsdafarku, 2-öt sármányok, 5-öt légykapók, 2-t barázdabillegető, 46-ot verebek, 1-et pelemókus, 1-et ökörszem, 5-öt bubosbankák, 142 üresen maradt, 9-et eltiportak, 34-et nem figyeltek meg kellőképen.

Ezek szerint tehát az összes fészekoduk 35%-a volt lakatlan és 9%-ában ütöttek a verebek tanyát.

Az ornithologiai központ részéről a múlt évben Csörgei Titus titkár úr volt oly szíves ezen madárvédelmi telepeket megsejlelni és ezen alkalommal kisebb módosításokat hozott javaslatba. Miután ezen javaslatokat figyelembe vették, valószínű, hogy jövőben a siker még kedvezőbb lesz.

A madáretetőik számát nem szaporítottuk és ezek eredménye az 1913. évben a következő volt: 43 etetőre jártak cinkefélék, 9 etetőre pintyek, 14 etetőre fekete-rigók, 6 etetőre stiglicek, 4 etetőre zöldikék, 19 etetőre

sármányfélék, 4 etetőre csizék, 21 etetőre harkályok, 11 etetőre veresbegyek, 2 etetőre magtörök, 7 etetőre pacsirták, 6 etetőre kendericék, 2 etetőre hurosszigók, 2 etetőre barátkák, 4 etetőre fakuszok, 1 etetőre kövi rigó, 1 etetőre őszapó, 48 etetőre verebek.

Budapest, 1914. május hó 27-én.

Guckler Károly
székesfővárosi erdőmester.

Az olasz új állatvédő törvény.

A földművelésügyi miniszter úr az Országos Állatvédő Egyesülethez véleményének nyilvánítása végett küldötte a kereskedelemügyi miniszteriumnak római szaktudósítójától az új állatvédő törvényről tett jelentését a törvény szövegével együtt. A törvény szövegét az egyesület már a római osztrák-magyar konzulátustól is megszerezte.

A római szaktudósító jelentéséből közöljük a következőket:

Az állatvédelemre vonatkozólag eddig csak büntető-törvénykönyv 491 §. tartalmazott határozmányokat, egészen 100 lira bírsággal sújtva azt, ki állatot szükség nélkül kínoz, akkor is, ha az tanítás vagy tudományos célból, de nem a tanítás céljaira szolgáló helyiségben történt; de ezen határozmány túlságos általánosságánál fogva nem mutatkozott eléggé hatályosnak.

Különösen nagy szerepet játszott azon kérdés, vajjon éneklő madarak megvakítása büntetendő-e, mivel sokan ezt a madárfogas céljaira feltétlenül szükségesnek állították; az új törvény, most fentartva a büntető-törvénykönyvi határozmányokat, eltiltja a madarak megvakítását, jogi személyiséggel ruházta fel az állatvédő egyleteket, és nyilvános rendőri közegeknek ismeri el az állatvédő egyletek által alkalmazott rendőröket; élő állatokon tudományos kísérletek, kivéve az egyetemeken és állami gyógyászati intézeteken, csak a belügyi és közoktatási miniszter által külön e célra engedéllyel bíró egyének által végezhetők.

Az Országos Állatvédő Egyesület a földművelésügyi miniszter urhoz tett jelentésében az új olasz állatvédő törvényről többek között a következőkben nyilatkozik:

Kiváló jelentősége van a madarak vakítására vonatkozó tilalomnak, mert ez a rendelkezés, ha a gyakorlatban végrehajtható lesz, az első rést üti a madár-üldözés eddig érintetlen maradt nemzeti szenvedélyén.

Állatvédő szempontból jelentőséggel bír az élő állatokkal végzett tudományos kísérletek kérdésének rendezése, mely szerint az egyetemeken és más tudományos intézeteken kívül ilyen kísérletek csak kormányengedéllyel végezhetők.

Figyelemreméltó annak kimondása, hogy az állatvédő egyesületek jogi személyek. Olaszországban, Franciaországban és Németországban külön állapítja meg törvény vagy hatóság, hogy mely egyesületek élvezik a jogi személy kiváltságait. Az új olasz törvénnyel az állatvédő egyesületek a közhasznú egyesületek kategóriájába soroztattak.

Annak a határozatnak, hogy az állatvédő egyesületek által alkalmazott örök nyilvános rendőri közegeknek ismertetnek el, Olaszországban gyakorlati jelentősége van, amennyiben az országnak majd minden nagyobb városában jobbra angol pénzzel és angol munkával jól felszerelt állatvédő egyesületek léteznek, melyek az utcán előforduló számtalan állatkinzás megakadályozása céljából állandó közegeket alkalmaznak.

Talán nem vétünk a hivatalos discréción ellen, ha megjegyezzük, hogy a szaktudósító, aki a fent kivonatban idézett jelentéssel az állatvédelem iránt való érdeklődésének tanúságát adta, Procopius Béla úr, a mi felejtethetetlen Werther Alvin jóltevőnk Olga nővérének fia . . . (2363—913)

Egyesületi és szövetségi hírek.

Az Országos Állatvédő Egyesület köréből.

A munkács püspökség titkársága azzal a kéréssel fordult az O. Á. V. E.-hez, hogy állat- és madárvédő egyesületek alakítására nézve tájékoztatást nyújtó kiadványokat küldjön, hogy ezekkel a papságot elláthassa. A titkárság továbbá említést tett ama tervéről is, hogy a püspökség szép terjedelmes parkjában madárvédő telepet létesítene. Az O. Á. V. E. a titkárságot a szükséges kiadványokkal ellátta, a madártelepek létesítésére nézve pedig megkereste a m. kir. Ornithologiai Központot. (1298/1914.)

Hírlapoknak köszönet. Az állat- és madárvédelem ügyének felkarolásáról tanuskodó közleményekért az O. Á. V. E. a következő hírlapoknak mondott köszönet: Szeged és Vidéke, Szabolcsvármegye, Felvidéki Ujság, Lévai Hírek. (1300/1914.)

Állatvédő közlések vidéki hírlapokban. Az O. Á. V. E. a hírszolgálat útján tudomására hozott, az állatvédelmet érintő hírlapi közlésekre az érdekelt helyi állatvédő egyesületeket rendszerint figyelmezteti. Legutóbb a szegedi, a nyiregyházi és kassai állatvédő egyesületeket figyelmeztette. (1310/1914.)

Kiskunhalason állatvédő egyesület alakítása érdekében az O. Á. V. E. megkeresést intézett Kolozsváry-Kiss István h. polgármester és Stefanek Ernő főgymn. tanár urakhoz.

Időközben Huszár Henrik m. kir. állatorvos azzal a nyilatkozattal fordult az O. Á. V. E.-hez, hogy Halason egy állatvédő egyesület létesítését szükségesnek tartja és egy ilyennek alakítása érdekében lépéseket óhajt tenni. Az O. Á. V. E. az állatorvos urat a szükséges nyomtatványokkal ellátta, értesítette őt a fentiek-ről, és megkérte, hogy a nevezett urakkal érintkezésbe lépjen és velük a mozzalom eredményes volta érdekében együtt működjen. Végre július 11-én Fodor Árpád főtitkár előadást tartott a kiskunfélegyházi tanítóképzőintézetben az állatvédő egyesületekről. Az egyesület alakításához már 28 tag van és az ősszel meg lesz az alakuló közgyűlés. (2622/1913 és 1184/1914.)

Vak lovak használata ellen báró Groedel Hermann több napilapban felszólalt, többek közt utalt arra, hogy a bérkocsik elé fogott teljesen vak lovak miatt a közlekedés biztonsága szenved, és a rendőrhatalóság által ujabban kezdeményezett utcai rendtartás sem vihető keresztül. Utal továbbá arra, hogy a vak lovak száma Budapesten aránylag oly nagy, hogy a székesfővárosban megforduló idegenre a lehető legkedvezőtlenebb hatással van. Az O. Á. V. E. a nevezett báróhoz iratot intézett, melyben az ügy iránt való érdeklődése felett elismerését fejezte ki és

közölte a székesfőváros tanácsánál tett lépéseket. A báró úr erre a székesfőváros polgármesteréhez intézett kérelmet, és erről az O. Á. V. E.-t értesítette. Ha a közönség köréből minél többen tanúsítanak hasonló érdeklődést, az O. Á. V. E.-nek a székesfővárosi helyi állatvédő állapotok javítására irányuló törekvései eredményesebbek volnának. (1267/1914.)

A kinematograf a vivisekció ellen. A napilapok, ezek közt elsősorban P. H. közleményt hoztak, mely szerint egy francia tudós azt ajánlotta, hogy a vivisekcióval végzett tudományos kísérletek kevesbitése és így számtalan állat megkímélése érdekében az élő állatokon végzett tudományos kísérletekről kitérően készített kinematografiai felvételek használtassanak a tanítás céljaira. Az O. Á. V. E. ezen közlemények megjelenése után azonnal előkelő szaktekintélyhez fordult szakvélemény és tájékozás céljából. (1420/1914.)

Galamblovészetek a Tátrában. A kassai állatvédő egyesület oly irányu megkereséssel fordult az O. Á. V. E.-hez, hogy tegyen lépéseket avégre, hogy a tátrai fürdőekben tervezett galamblovészeteket a hatóság eltiltsa. Az O. Á. V. E. a földművelésügyi miniszter úrhoz felterjesztést intézett, melyben azt kérte, hogy az élő galambokra való lovészet helyett cserépgalambok és üveggömbök jöjjenek alkalmazásba. Ha pedig esetleg ez a már lekötött fogadások vagy nevezések miatt ezidőszerint nem volna keresztülvihető, akkor az említett készülékek alkalmazása fokozatosan történjék. (1172/1914.)

Állatvédelem Nagyszombaton. Az O. Á. V. E. hírlapi közleményből állatkinzási esetről értesült, és az eljárás megindítására a nagyszombati rendőrkapitányt kereste meg. A tettes megbüntetéséről a rendőrkapitány az O. Á. V. E.-t értesítette és egyúttal említette, hogy a város képviselőtestülete tárgyal egy általános közrendészeti szabályrendeletet, melyben az állatkinzások megállítására is történnek intézkedések. (1159/1914.)

Állatkinzás és madárüldözés. Budapesten, a déli vasuti felső teherpályaudvar környékén reggelenként állandó lókinzás folyik a teherárak elszállításánál. Kellner Jenő urnak, az O. Á. V. E. megbízottjának a panaszra révén az O. Á. V. E. kieszközölte, hogy reggelenként 4 és 8 óra között külön rendőrszem ellenőrizze a fuvarosokat. (1279/1914.)

Baróton a „Brassói Lapok“ szerint vásárosok által elzárt helyen éjjelre hagyott lovak közül ismeretlen tettes hármát kegyetlenül megcsönkített. Az O. Á. V. E. az illetékes főszolgabíróat kereste meg, hogy a csendőrség által megindított nyomozást a maga részéről is előmozdítsa. (1330/1914.)

Bodrogkereszton, egy onnan magánaton érkezett feljelentés szerint a tanítók jóakaró igyekezete ellenére egyes gyermekek üldözik a madarokat. A panaszos indítványozza, hogy az illetőket a főszolgabíró idézze be és dorgálja meg. Az O. Á. V. E. ily értelemben kereste meg az illetékes hatóságot. (1216/1914.)

Csepelen az O. Á. V. E.-hez érkezett magánfeljelentés szerint J. L. lovai oly állapotban vannak, hogy azokat a munkától el kellene tiltani. Az O. Á. V. E. a ráckevei főszolgabíróat megkereste, hogy a panaszt vizsgálat tárgyává tegye. (1208/1914.)

Vácott a „Pestmegye, Vác és Környéke“ című hírlap szerint madárüldözés folyik. Az O. Á. V. E. a helybeli állatvédő egyesületet kereste meg, hogy az illetékes hatóság útján tegyen lépéseket a törvényes intézkedések szigorú végrehajtása érdekében. (1200/1914.)

Gyuláról magánlevél érkezett az O. Á. V. E.-hez, mely szerint ott majdnem minden vonalon napirenden van az állat-

kínzás. Az O. Á. V. E. a rendőrfőkapitányhoz fordult megfelelő intézkedés érdekében. (1094/1914.)

Kiskún-Lacházán (Pest vm.) vasútépítésnél alkalmazott taligások lovainak kínzásáról V. B. kocsis panaszt tett az O. Á. V. E.-nél, mely a ráckevei főszolgabíróhoz fordult azzal a kéréssel, hogy a tényállásról meggyőződést szerezzen, esetleg megfelelő eljárást indítson. (1383/1914.)

Komáromban a Komáromi lapok híradása szerint a közönséget megbotránkoztató állatkínzási eset történt az Erzsébet-hídon. Az O. Á. V. E. megkereste a rendőrkapitányt, hogy a tett lehetőleg nyomozza ki és ellene eljárást indítson. (1311/1914.)

Komáromban a Komáromi Ujság június 20. számában „Állatkínzás” cím alatt foglalt közlemény szerint Sz. M. kocsis ellen állatkínzás miatt a rendőrség eljárást indított. Az O. Á. V. E. a komáromi Állatvédő Egyesületet megkereste, hogy az eljárás eredményét közölje. (1410/1914.)

Szatmár-Németi város utcáin a „Szamos” című hírlap közleménye szerint gyakori az állatkínzás és a lap közbelepítésre hívja fel a csendőrséget. Erről az O. Á. V. E. tudomást nyervén, a rendőrkapitányhoz fordult megfelelő intézkedés végett. (1180/1914.)

A szövetséges egyesületek köréből.

A Debreczeni Állatvédő Egyesület 1914. évi június hó 14-én Debreczenben, a városháza közgyűlési termében tartotta meg végleges alakuló közgyűlését.

Jelen voltak: dr. Baltazár Dezső ref. püspök, Márk Endre m. kir. udvari tanácsos, ügyvédi kamarai elnök, Hummel Árpád m. kir. honvédhuszár százados, Lusztig Károly nagykereskedő, Tóby József földbirtokos, Szabó Elek városi tb. tanácsnok, polgármesteri titkár, Dr. Vass Károly tb. aljegyző, közig. fogalmazó, László Béla és Hegei Flóris felső kereskedelmi iskolai tanárok, Zelinger Ede városi törvényhatósági biz. tag, Berzöffy Vince bank főtisztviselő, Somossy László nagykereskedő, Biczó Gyula építőmester, Papp Lajos posta- és távirdefelügyelő, Grósz Nagy Ferenc gyógyszerész, Rác Béla magánhivatalnok, Balassa Sándor lapszerkesztő, Ferenczi Sándor fogyasztási adóhivatalnok, Nagy Lajos, dr. Roncsik Jenő és Varga Lajos városi hivatalnokok, Szűcs Gusztáv házipénztári főellenőr, továbbá Weér Györgyné, özv. Demetrovits Pálné, Demetrovits Duci és Tóby Józsefné

1. Dr. Baltazár Dezső ref. püspök elfoglalván az elnöki széket, üdvözlö a megjelenteket, röviden vázolja az értekezlet összehívásának célját. Előterjeszti, hogy a Debreczeni Állatvédő Egyesület tulajdonképpen már a múlt évben megalakult, azonban tényleges működését azért, mert a törvényszerű alapszabályokat az alakuló közgyűlés nem alkotta meg — nem is kezdhette meg. Ezen közgyűlés célja tehát a megalakulás kimondása, az alapszabályok megalkotása és az ideiglenes tisztikar megalakítása. Ezek előrebocsátása után a közgyűlést d. e. 11 órakor megnyitja.

2. Elnöklő dr. Baltazár Dezső a gyűlés jegyzőkönyvének vezetésére dr. Vass Károly városi tb. aljegyző, közig. fogalmazót, a jegyzőkönyv hitelesítésére pedig Biczó Gyula építőmester és Szabó Elek tb. tanácsnok, polgármesteri titkár, egyesületi tagokat kéri fel. Tudomásul szolgál.

3. Dr. Baltazár Dezső ref. püspök az állatvédelem és az állatvédő egyesületek jelentőségének kiemelése után felteszi a kérdést, hogy a jelen voltak óhajtják-e a Debreczeni Állatvédő Egyesület megalapítását és kívánnak-e a Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetségéhez csatlakozni.

Az egyhangulag adott igenlő felelet után elnök határozatilag kimondja, hogy Debreczen városban az Állatvédő Egyesület megalakul és hogy ezen egyesület a Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetségéhez csatlakozik.

4. Elnök felkéri Szabó Elek tb. tanácsnokot az O. Á. V. E. által kiadott és a m. kir. belügyminiszter úr által helybenhagyott mintaalapszabályok felolvasására.

A felolvasott alapszabályokon a közgyűlés — a helyi viszonyoknak megfelelően módosításokat tesz.

5. Márk Endre kir. udvari tanácsos a Debreczeni Állatvédő Egyesület elnöki állására dr. Baltazár Dezső ref. püspök urat, a társelnöki állására pedig Domahidy Eleménné ő méltóságát ajánlja.

A közgyűlés egyhangú közfelkiáltással elnökké: dr. Baltazár Dezső urat, társelnökké pedig: Domahidy Eleménné ő méltóságát választja meg.

6. Dr. Baltazár Dezső ref. püspök szívélyes szavakban köszöni meg a beléje helyezett bizalmat és kijelenti: hogy az elnöki tisztséget elfogadja. Előterjeszti ezek után az ideiglenes tisztikar és választmányi tagokra vonatkozó javaslatát.

A közgyűlés egyhangú közfelkiáltással alelnökké: dr. Fráter Imre és Sesztina Jenő urakat, titkárrá: Szabó Eleket, jegyzővé: Zöld Józsefet, pénztárnokká: Publig Ernőt, ügyésszé: dr. Csáthy Dezsőt választja meg.

A 40 tagú választmány tagjait megválasztja: dr. Magoss György, Rostás István, Török Gábor, Reitz János, dr. Kenézy Gyula, Márk Endre, dr. Tüdös János, Veszprémy Zoltán, Karai Sándor, dr. Lóky Béla, Kerékgyártó József, Pápay János, Kuthy Zsigmond, Polszter Adolf, Somossy László, Hummel Árpád, Szávay Gyula, Berzöffy Vince, Biczó Gyula, Than Gyula, Zelinger Ede, dr. Széll Kálmán, László Béla, Sztankay F. Béla és Tóby József urakat; dr. Baltazár Dezsőné, Kovács Józsefné, dr. Magoss Györgyné, Berzöffy Vincéné, Márk Endréné, dr. Kenézy Gyuláné, Koncz Lajosné, Demetrovits Duci, Veszprémy Ilonka, Sesztina Jenőné, Koncz Aurélné, Forray Ernőné, Tóby Józsefné és Hummel Árpádné urnöket.

7. Zelinger Ede indítványt tesz az iránt, hogy

a) kerestessék meg Debreczen sz. kir. város tanácsa az egyesület céljaira szükséges nyomtatványoknak a városi nyomdában való ingyenes nyomtatására engedélyadás iránt;

b) intézzen a vezetőség Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottságához kérvényt évi anyagi támogatás iránt;

c) kerestessék meg a rendőrfőkapitányság, hogy az állatvédelem tekintetében álljon az egyesület és az egyesületi tagok rendelkezésére a rendőrlégénységnek adott esetekben igénybe vétele tekintetében;

d) ezen megkeresés szövegébe vétessék be az, hogy az egyesület szerény anyagi erejéhez mérten azon rendőröket, kik legtöbb állatvédelem ügyében tartozó kihágási feljelentést teszik, megfelelő jutalomban fogja részesíteni.

Az elnök felvilágosító szavai után a közgyűlés hozzájárul Zelinger Ede fenti indítványához.

Több tárgy nem lévén, elnök megköszöni az érdeklődést és a gyűlést berekeszti. (1423/1914.)

A Kevevárai Állatvédő Egyesület titkára, Schmidt Miklós m. kir. állatorvos, a következő jelentést küldte be: A Kevevárai Állatvédő Egyesület, tekintettel arra, hogy jóváhagyott alapszabályai nem érkeztek meg, ez évben közgyűlést nem tartott. A tisztikar — részint Keveváráról való végleges távozás, részint lemondás miatt — az állatvédelem fejlesztésével nem foglalkozik.

zott. Az O. Á. V. E. elnökségétől kapott állatvédelmi iratokat és füzeteket szétosztottam a polgári fiú- és leányiskola legjobb növendékei között. Az állatvédelem körül számos kezevérai polgár fejtett ki tevékenységet, amiért e helyen is köszönetünknek adunk kifejezést. Első helyen áll ezek között a kezevérai elemi népiskola és a „Kezevéra“ című lap.

Az elemi iskola a következőkben szolgálta az állatvédelem ügyét:

1. május 29-én megünnepelte a „Madarak és fák napját“ -t, amely alkalommal minden tanító saját növendékeinek magyarázta a madarak — általában az állatok —, fák hasznát, védelmének szükségességét és nagy — mezőgazdasági — fontosságát;

2. február 22-én, amidőn Müller Péter népisk. tanító az Iparostanonciskolai Otthon gyűlésén — valamennyi inas jelenlétében — tartott előadást az állatok, különösen a madarak védelméről, mint a józan ember kötelességéről;

3. június 25-én, amidőn az elemi és ipari iskola növendékek — főképpen Wenner Ferenc népisk. tanító buzgólkodása folytán — előadták két ízben — egyszer gyermekek s egyszer felnőttek számára — Loveczky Ernő: „A madarak és fák napja“ című gyermekszínművet.

A helyben megjelenő lap, a „Kezevéra“ két ízben karolta föl ügyünket:

1. a II. évf. 47. számában — vezércikk — és 2. március 15-iki számában hír alakjában.

A vezércikk a helyi viszonyok ismertetésével fejtegeti az állatvédelem szükségességét és ezekre utalva mint a legaktuálisabb ténykedésre hívja fel a társadalom figyelmét.

A hírek rovatában a madarak téli etetésével foglalkozók neveinek feltüntetésével és tetteinek dicséretével buzdítja a lakókat állatvédelmi cselekedetekre. 1503/1914.

A Pozsonyi Állatvédő Egyesület az egyesület ügybuzgó titkárától, dr. Kováctól érkezett tudósítás szerint a Stollwerk Testvérek csokoládégyár Pozsony városának három állatvédelmi ivókutát adományozott. A kút felső medencéje a madarak, a középső emberek és lovak, az alsó kutyák itatására szolgál. Az ajándék kezdeményezője Hahn Henrik pozsonyi gyárigazgató, a pozsonyi gyár vezetője, ki nemcsak lelkes állatbarát, hanem munkásai iránt is messzemenő jóindulatot tanusít. Így pl. a gyárral kapcsolatban mintaszerű munkáslakásokat, kerteket, olvasótermet, éttermeket és egy párját ritkító gyári fürdőt létesített.

A Nyiregyházi Állatvédő Egyesület az elemi iskolák vizsgálatain állatvédelmi jutalomkönyveket és fészkelő odúkat osztott ki. A jutalomkönyveket az Orsz. Állatvédő Egyesület, a fészkelő odúkat a város ajándékozta az egyesületnek Kubacska István titkár kérelmére.

A Czellődömölki Állatvédő Egyesület lelkes felhívást intézett a járás összes iskolaszékeihez, hogy az iskolákat léptessék be csoporttagokul az állatvédő egyesületbe.

A Munkácsi Állatvédő Egyesület június 28-án tartotta meg közgyűlését s ez alkalommal a tagok igen szép számban voltak jelen s meleg érdeklődéssel tárgyalták le a szőnyegre került ügyeket. K o s s e y Elek elnök lelkes megnyitóját a jegyző jelentette, hogy a kormány a felterjesztett alapszabályokat jóváhagyta. Ezt a midőn tudomásul vették, kimondották az egyesület végleges megalakulását, az ideiglenes tisztikart újból megválasztották, a választmányba az elhunyt S ü t ő Kálmán helyébe B e r t ő k ref. esperest, s ezen kívül még C s e r e f a l v y Farkas Andor főgimn. tanárt, S z i l v á s y Alajos oroszvégi szolgabíró és D o r i Antal pálhegyi hegybíró is beválasztották. F e r s t l Hugó

titkár beszámolt az egyesület eddigi működéséről, a mi a rövid időt és ideiglenes állapotot tekintve, a szűk körben már is érdemes munka számba megy. Nevezetesen a hasznos madarak téli etetésének terjesztése, fészkek-oduk kihelyezése s az állatkinzás több esetének bejelentésével felkeltette a reményt arra, hogy az ottani még parlagon heverő, de humánus és gazdaságilag hasznos tevékenységre váró tér, komoly és érdemes megmunkálás alá kerül. — A jelen voltak lelkes hangulatát az jellemzi legjobban, hogy a jövő munkaprogramjára igen szép gondolat került megbeszélés alá. Ezek közül nevezetesebbek a következők: Felhívják a hegyközségeket, hogy a hasznos madarak szaporodásának előmozdítását téli etetés, fészkek-oduk kirakása, a fészkelő állatok pusztítása révén mozdítsák elő, és az emberkéztől származó madárpusztítást is szigorúan ellenőriztessék. A nagyon is gyakori állatkinzás megállítására igazolványt fognak kérni a rendőrségtől a tagok részére, hogy ezek az állatkinzás megakadályozására irányuló tevékenységükben a hozzávaló jogukat bizonyíthassák. L i m b a c h Ferenc pénztáros is előadta jelentését. Az új egyesületnek 70 tagja van.

HIREK.

Herman Ottó nyolcvan éves. Herman Ottót, a m. kir. ornitológiai központ igazgatóját, természettudós világunknak díszét a központ tisztviselői bensőségteljes ovációban részesítették abból az alkalomból, hogy munkás élete 80-ik évét elérte. Az Országos Állatvédő Egyesület, melynek Herman Ottó megalapítója és tiszteletbeli elnöke, meleg hangú táviratban adott kifejezést üdvözlétének.

Állatvédelem az eperjesi gör. kath. tanítóképző-intézetben. Május 30-án, szombaton d. u. 5 órakor az eperjesi gör. kath. tanítóképző-intézet növendékei rendkívül kedves lefolyású és szépen sikerült madárnapot rendeztek önképzőkori gyűlésük keretein belül. Az ünnepély sikere P e t r á s s e v i c h Pál tanár és önképzőkori elnök ügybuzgalmát dicséri, aki fáradságot és időt nem kimélve mindent megtett a siker érdekében. Az ünnepély a helybeli temetőben folyt le. Legelőször is az énekkar adott elő egy igen kedves dalt Petrássevich Pál tanár vezetésével. Majd Babuscák Andor III. é. növendék szavaltta el Petrássevich Pál tanárnak „Tavaszi álom“ című hangulatos kis költeményét. Úgy hisszük, hogy a bájos kis költemény mély nyomokat hagyott az ifjúság szívében. Petrássevich Pál tanár ismertette ezután lelkes szavakkal az összejevetel célját, majd pedig ifj. T ó b i á s Gyula, a Sárosvárm. Állatvédő-Egyesület titkára tartott nagy tudásra valló előadást a madárvédelemről. Legelőször a madárvédelem eszközeit és módját ismertette, majd a madárodvakat és azoknak kifüggesztését. Végül azzal az óhajjal fejezte be előadását, vajha hallgatói tanító-korukban apostoli lélekkel terjesztenék a madárvédelem nemzetgazdagító és nevelő eszméjét. Az előadásért Petrássevich Pál tanár mondott meleg szavakban köszönetet az előadónak. Az emlékezetes gyűlést az énekkar zárta be. Tompának „A madár fiaihoz“ című kedves énekét adták elő igen hatásosan.

Versenypályázat emberséges gyepelőre. A bécsi Állatvédő Egyesület múlt év végén pályázatot hirdetett, mely azonban határidőhöz kötve nem lévén, ma is valószínűleg fennáll. Gerold Róza úrnő 5000 koronát hagyományozott az Egyesületnek azzal a rendeltetéssel, hogy ezt az összeget jutalmul adja annak, aki oly gyepelőt vagy kantárt szerkeszt, mely a lövezetésre alkalmas, de mellőzi a zablát. A bécsi Egyesület ezt nyilvánosságra hozza azzal, hogy a pályázók találmányaikat rajzban, leírásban vagy mintában ismertessék. Az Egyesület figyelmeztet arra, hogy zabla nélküli gyepelők Norvégiában és Olaszországban is használatban vannak s hogy a szerkezet megbirálásánál nemcsak az emberesség szemponjtja, hanem a biztonság és a gyakorlatiasság is figyelembe veendő.

„A madarak és fák napjának jelentősége.” Ez a címe annak a pályamunkának, mellyel Keszler Tapolcai tanító a Tapolca- és Balatonfüred-vidéki kath. tanítók évi rendes közgyűlésén az első jutalmat nyerte. A közgyűlés Révfülöpön Stepanek elnök vezetése alatt nagy közönség jelenlétében ünnepélyesen folyt le.

A székesfővárosi állatkertet 1913-ban 818.777 ember látogatta. Az állatok létszáma a következő: emlősállat 665, madár 1743, egyéb állat 225, ezeknek összértéke 333.422 korona.

A galamblovészet mániája még mindig nagyban uralkodik. Az érdekeltek nem igen hajtanak kérő szavunkra, hogy az élő galambok helyett a ma már eléggé ismeretes cserépgalambokat vagy gömböket alkalmazzák. Legujabban a bácskai galamblovő egyesület Zomborban, a szilágyvármegyei egyesület Désen és a vasmegyei egyesület Rózsaváron tartott galamblovő versenyt.

Madárüldözés következménye. A „Temesvári Hírlap” május 26-iki száma szerint Schmidt István 11 éves fiu madárüldözés közben a fáról leesett és háromszoros csontörést szenvedett. (Ebben a szomorú balesetben is bebizonyul, hogy az állatvédelem egyttal embervédelem.)

Flóbertozás következményei. A „Nyitrávármegye” című hírlap f. hó 12-iki száma szerint Nagylévárdon Lauterbach Ernő és Spetkó Miklós nevű fiúk galambokra lövöldöztek flóberttel, miközben egyik a másikat homlokon találta. A sebesültet kórházba vitték. Állapota reménytelen.

dr. Lendl Adolfnak „Madárélet az Aldunán” című kiváló cikkével, Bársony István tárcájával, Feleki Sándor „Fürjfészek” című versével, Raitsits Emil „Állatkertünk konyhája” című cikkével, érdekes vegyeseivel, szép és jó képeivel, végre „Mi az ujság az állatkertben?” című melléklapjával. E lapoknak több közérdekű híret átvették az összes lapok, mint például azt a kedvesen megírt két hírt, melyek a Pista elefánt hévizi fürdőzéséről és az állatvoda ritka vörös malacairól szólnak. Mi is közlünk majd e folyóiratból apróságokat és bizonyára hasonló szíveséggel fogja közölni a mi dolgainkat a kitünő szerkesztőség, melyet a természet szeretete és védelme ihlet és vezérel. — „A Természet” megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ára egy évre 8 K, félévre 4 K. „Mi az ujság az állatkertben” című melléklap megjelenik májusszeptember hónapokban minden kedden és pénteken, azontúl havonta legalább egyszer. A melléklet egyes száma 10 fillér.

A vivisectio határai. A német birodalom állatvédő egyesületeinek szövetsége 1911-ben pályázatot hirdetett arra a kérdésre nézve, hogy mely határok között mondható tudományos szempontból nélkülözhetetlennek a vivisectio. Két díjat tűztek ki: 2000 és 1000 márkát. Ennek a pályázatnak hírdetéséről annak idején lapunkban is említést tettünk. Mindössze 8-an pályáztak a nagy díjakra, melyek fejében legfeljebb 6 ívnyi terjedelmű munkát követeltek. Az első díjat dr. Lehmann Richárd (Freiburg) a másodikat dr. Werner Fischer-Defoy (Quedlinburg) nyerte el. A díjazott pályamunkák a következő cím alatt jelentek meg: Zwei Preisschriften über die Frage... Innerhalb welcher Grenzen ist der wissenschaftliche Versuch am lebenden Tier als unentbehrlich anzusehen? Kommissionsverlag von Frz. Wagner, Leipzig, 1913. 68 Seiten. A vivisectióellenes mozgalom egyik főbajnoka Magnus Schwantje egy külön lenyomatban is megjelent kimerítő felszólalásban elmondja, miszerint a pályázat hírdetői nagyban csalódtak abbéli reményükben, hogy a magas díjak kedvéért nagytekintélyű orvosok fogják a kényes kérdést esetleg vivisectióellenes értelemben tárgyalni. A díjjal kitüntetett munkák szerzőiről azt mondja, hogy nem tekintélyek, hanem átlagorvosok (Schlichte Ärzte), akik a dolog velejét fel nem karolták és az ügynek épen nem használtak. Schwantje azzal vigasztalja magát, hogy a szóban forgó füzeteket csak egyes egyesületi elnökök fogják átlapozni és hogy az egész mielőbb az elfeledés homályába vész. (Ethischer Rundschau, Oktober 1913).

KÜLÖNFÉLE.

Iszákosság az állatvilágban. Az iszákosság csunya szenvedélyének, mely az emberiség nemzedékeit mérgezi, satnyítja és rombolja, állatok is hódolnak, ha hozzáférnek.

Háziállataink nagyobb része a szeszes italt nemcsak elfogadja, de kívánja és válogatja is.

A juh, szamar, kecske C. Herff tanár szerint legjobban szeretik a bortörkölyt. Szarvasmarha, ló és kutya inkább a sört kedvelik. Mindezek az állatok ittas állapot tüneteit mutatják a szesztartalmu anyagok élvezete után. A sertések a szesztartalmu anyagokban nem válogatnak és ittas állapot tüneteit rajtuk nem igen mutatkoznak.

Az alkohol ellen legyőzhetetlen undort tanusít a macska. Legalább — így mondja ezt a nevezett tanár

IRODALOM.

„A Természet” ujjászületése. L e n d l Adolf dr. egyet. m. tanár, Budapest székesfőváros állat- és növénykertjének neves igazgatója és az Orsz. Állatvédő Egyesület alelnöke, újra megindította lapját „A Természet”-et, a vezetése alatt álló állat- és növénykert kiadásában. M á r k u s Jenő dr. tanácsnok közreműködésével és Raitsits Emil szerkesztésében. Ezelőtt 17 esztendővel indult meg „A Természet.” Mint akkor, úgy most is a természet ismeretének és szeretetének terjesztésén kívül a szépirodalmi színvonal a törekvése a szakjában tudós és művész igazgatónak. Kilenc évfolyam jelent meg e folyóiratból, de ekkor kisázsiai és délamerikai útjára indult Lendl Adolf dr. és így itthoni munkásságával szerkesztősége is félbemaradt. Erről tesz tanúságot mindjárt első száma is Márkus Jenő dr. beköszöntőjével,

— elcsábításra irányuló kísérletek eddigelé eredménytelenek maradtak.

Az elefántról ismeretes, hogy ugyancsak az ő hazájából származó arrakot nagymértékben kedveli.

Az állatvilág legiszákosabb egyede a medve, mely ahol hozzáfér, ittásra issza magát, leginkább a közönséges pálinkával.

Brém szerint vadászok a páviánt az erdőbe kihelyezett szeszes itallal, állítólag kölesből főzött sörrel ittassá teszik és azután elfogják.

Mindezek nem tanuskodhatnak az állatok iszákossága mellett, mert az ember társaságából folyó alkalomról van szó. De vannak bódító növények, melyek élvezetét az állatok szándékosan látszanak keresni. Ilyen a mák, melyet nemcsak szárnyas baromfi, de egyéb háziállatok is, úgy látszik bódító hatásáért fogyasztják.

Állatképek egy nagy útközetből. Dunart Henrik „Solferinói Emlékek” című munkájában állatbarátaink a következő érdekes sorokat találhatják: Egy huszártiszt egy bomba töredék által megölt lova alól kivergődött és saját sebeiből erősen vérzett; tőle nem messze egy ló száguldott, mely holt lovasát maga után hurcolta; akárhány ló csatangolt a csatateren és emberségesebb érzéssel mint az emberek, óvatosan lépkedték át a holtakat és sebesülteket, hogy azok testét meg ne sértsék. Az idegen légió egyik tisztjét golyó találta, melybe belehalt. Kuttyája, mely mindentüvé követte és melyet csakhamar szintén egy golyó leterített, utolsó erejét összeszedve gazdájához vonszolta magát, hogy annak tetemén muljon ki. (Der Tierfreund, Stuttgart, 1914. Mai.)

KÜLFÖLD.

Galamblovészlet és a svájci kormány. Elkésve jut tudomásunkra egy körirat, melyet a svájci kormány 1912. évi szeptember 2-án az összes kantonok kormányaihoz a galamblovészlet ellen intézett. A késelem, mellyel erről a köriratról megemlékezünk, semmit sem von le annak érdekes voltából. Annál inkább, mert sajnos a galamblovészlet kérdése nálunk még mindig aktuális. A körirat abból indul ki, hogy Svájc olasz részében ismételve lövöldöztek élő galambokra, holott ma már majd minden államban a galamblovészlet céljaira cserép vagy más galambokat használnak. A körirat említi, hogy több ezer aláírással ellátott tiltakozások érkeztek az élő galambokra való lövöldözés ellen. A svájci kormány sajnálattal állapítja meg, hogy jelenleg törvényes alappal a galamblovészlet eltiltása tekintetében nem rendelkezik, de kéri a kantonok kormányait, hogy saját hatáskörükben akár törvénnyel, akár rendelettel igyekezzenek a galamblovészletet megszüntetni. A körirat azt mondja, hogy ez a látványosság alkalmas arra, hogy a nézők kedélyére durvító hatással legyen és a tömeget demoralizálja. A körirat nagyban leszólja az egész sport félét s azt mondja, hogy egy igazi képzett vadász sohasem fog leereszkedni ehhez a közönséges sporthoz. (Ein echter, weidgerechter Jäger wird sich nie zu diesem gemeinen Sport herunterlassen.)

Mókusok és rigók gyérítése Szászországban. A Cymbria nevű folyóirat szerint a szászországi kormány a kamara elé törvényjavaslatot terjesztett, mely szerint a nagy számuk miatt károsnak ismert rigók és mókusok kevesbítése érdekében a kormányt felhatalmazzák arra, hogy az említett állatok lelövésére jogosító egy-egy évre szóló engedélyeket adhasson ki. Az állatvédő folyóiratok kifogásolják, hogy az engedélyek egész évre szólnak, tehát arra az időre is, mikor a lelőtt állatok fészkeiben fiókák vannak, melyek éhínségben mulnak ki.

A breslauer állatvédő egyesület közgyűlésében a jelentések szerint az ottani kocsis-iskola nyolc év óta igen kedvező eredménnyel működik; mindig több és több ama fuvarosok és vállalkozók száma, akik értékes lovaik kimélése érdekében csakis kocsis-iskolát végzett egyéneket alkalmaznak. A rendőrség csak azoknak ad hajtási engedélyt, akik kocsis-iskolát végeztek. (Breslauer Generalanzeiger, IV. 19. 930—914.)

A csodakutya.

— Képpel. —

Állatbarátok és tudósok néhány év óta sűrűn és állandóan foglalkoznak az ugynevezett gondolkodó állatok kérdésével, mióta állítólag ilyenek is vannak.

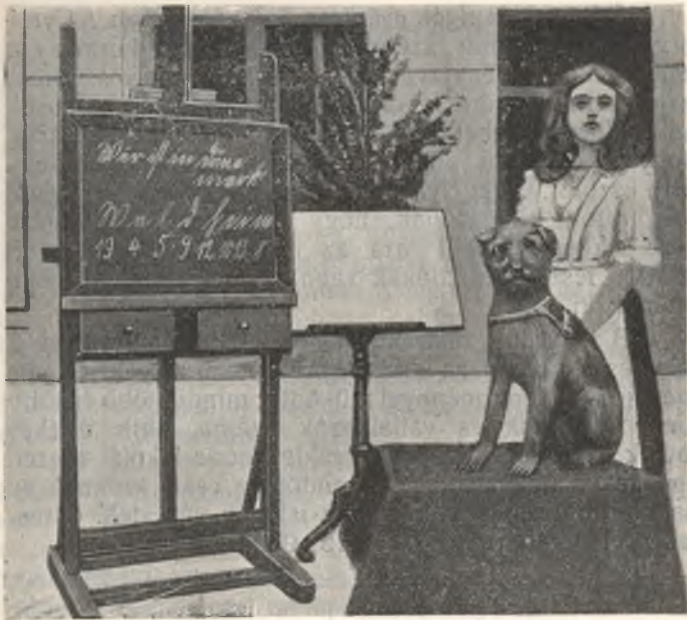
Annak idején említést tettünk Osten „Kluger Hans” lováról és Kral Mohamed és Zarif lovairól. Most nemrég egy „gondolkodó” kutya híre merült fel, mely kutya már is világszerte ismeretes. Mint a gondolkodó lovakat, úgy Rolf kutyát is számos tudós keresi fel és még számos cikkben és füzetben tárgyalják a kérdést.

Rolf egy mannheimi ügyvéd nejének tulajdona. Egy elég komoly folyóirat szerint Rolf maga vonta magára a figyelmet, hogy képezze. — Nevezetesen, mikor a családbeli gyermekleány egy nehéz számtani feladattal vesződött, Rolf oly értelmes szemet meresztett reá, hogy megkérdezték, mennyi? és erre a kutya négyszer nyujtotta lábát. Az erre következő tanítás oly sikeres volt, hogy Rolf nemcsak olvas, de diktál is és pedig saját kezdeményezés révén.

Rolfnak csodás tehetségeit elismerő tudósok közül a folyóiratok megemlítik Sarasint, Ziegler és Kraemer tanárokat stb.

Az „Über Land und Meer” című, világszerte tekintélynek örvendő folyóirat Gradenwitz dr. tollából lelkesedéssel teli ismertetést közöl Rolf kutyáról, melyből néhány érdekes részletet idézünk.

Rolf néhány hetes korában került a családba, mindig a tanuló gyermekek körében volt és fokozatos kísérletek révén rájöttek, hogy a kutya egyszerű összeadást és szorzást hibátlanul végez. Tulajdonosnője most úgy kezdte tanítani, mint egy élénkeszű gyermeket. Rolf ismerte a különböző pénzfélék értékét és tudnivágyat is tanusított, mert többször, ha valamit nem látszott érteni, felvilágosításra unszolta környezetét. Egy napon Moekelné az írógép előtt ült és

valamely rokonának irt levelet, melyben Rolf haladásáról is tett említést. Midőn Moekelné Rolf nevét írta, észrevette, hogy a kutya, mely minden mozdulatát figyelte, farkát csóválta. Moekelné most a kutyához fordult és kérdezte, tud-e olvasni, mire a kutya igenlőleg felelt. (?) Kísérletek igazolták Rolf állítását.

Moekelné hangosan olvasott fel egy lapközleményt, mely a Krall-féle lovak csodaműveleiteiről szólt. Az az élénk figyelem, mellyel Rolf az olvasást kísérte, arra a kérdésre indította Moekelnét, hogy Rolf tudna-e époly gyökvonásokat végezni, mint az elberfeldi lovak. Rolf erre is igenlőleg felelt. A tett kísérletek itt is igazolták Rolf kitünő tehetségét.

Következett egy még csodásabb dolog. Moekelné arra az eszmére jött, hogy Rolfnak egy külön abc-t szerkesszen. — Megkérdezte Rolfot, akar-e beszélni tanulni és igenlő válasza után reá bízta, hogy melyik betűt minő számmal akarja jelezni. A ritkábban előforduló betűk jelzésére nagyobb számokat választotta és az egyszer megjelölt betűt többé el nem tévesztette.

A Rolf abc-jéből néhány betűt idézünk: $\begin{matrix} a & b & d & m & n & w \\ 4 & 7 & 9 & 8 & 6 & 19 \end{matrix}$ stb. Ezen az alapon tanult Rolf olvasni és írni. A gyermekeket Moekelné rajtakapta, hogy iskolai számtani feladatukban Rolfot hívták segítségül. (?)

Rolf maga is saját kezdeményezéséből közölte gondolatait oly módon, hogy a betűknek megfelelő számokat úrnőjének karjára való legyintéssel jelezte. (?)

Ami még Grubenwitz tanulmányában foglaltatik, az az eddig elmondottaknál is csodásabb és hihetlenebbnek tűnik fel. Itt-ott egy kérdőjellel jeleztük kételyeinket. Bár ezek — szemben ama sok komoly tudóssal, akik Rolfot vizsga és kísérlet alá vetették — nem jogosultak. Talán azt kell feltételeznünk, hogy kivételes esetekben és körülmények között az állatok agyának működése is idomítható és fejleszthető.

TARTALOM: A Szolnok és Nagyvárad közötti hajtási verseny. — Az ebzárlatok betartása. — A székesfőváros madárvédelme. — Az olasz új állatvédő törvény. — *Egyesületi és szövetségi hírek:* Az Országos Állatvédő Egyesület köréből: A munkácsi püspökség titkársága. — Hírlapoknak köszönet. — Állatvédő közlések vidéki hírlapokban. — Kiskunhalason állatvédő egyesület alakítása. — Vak lovak használata ellen. — A kinematograf a viviszekció ellen. — Galamblovészetek a Tátrában. — Állatvédelem Nagyszombaton. — Állatkínzás és madárüldözés. — A szövetséges egyesületek köréből: A Debreczeni Állatvédő Egyesület. — A Kevevárai Állatvédő Egyesület. — A Pozsonyi Állatvédő Egyesület. — A Nyiregyházi Állatvédő Egyesület. — A Czellőmőki Állatvédő Egyesület. — A Munkácsi Állatvédő Egyesület. — *Hírek:* Herman Ottó nyolcvan éves. — Állatvédelem az eperjesi gör. kath. tanítóképző-intézetben. — Versenypályázat emberséges gyepőre. — A madarak és fák napjának jelentősége. — A székesfővárosi állatkert. — A galamblovészet. — Madárüldözés következménye. — Flóbertozás következményei. — *Irodalom:* „A Természet” ujjászületése. — A viviszekció határai. — *Különféle:* Iszákosság az állatvilágban. — Állatképek egy nagy ütközetből. — *Külföld:* Galamblovészet és a svájci kormány. — Mókusok és rigók gyérítése Szászországban. — A breslauer állatvédő egyesület. — A csodakutya.

Szerkeszti FODOR ÁRPÁD áll. főgimn. tanár,
az O. Á. V. E. főtítkára, felelős szerkesztő.

Az Országos Állatvédő Egyesület helyiségében

(Budapest IX., Ernő-utca 11—13) kaphatók:

MÁDAY-CERNEL. **Madárvédelemi törekvések Magyarországon.** Ára 3 kor.

Ugyanaz, német nyelven, 2 kor. 40 fill.

MONOSTORI KÁROLY. **Lógondozás.** Ára 60 fill.

K. NAGY SÁNDOR. **Az ember és a kutya. Védekezés a veszetztség ellen.** 3-ik kiadás. Ára 1 kor.

K. NAGY SÁNDOR. **Ne bánts az álatot!** Az állatvédő törvények példákban. 80 képpel. Ára 3 kor.

K. NAGY SÁNDOR. **Állatvédők törvénykönyve.** Az állatvédelemre vonatkozó összes törvények és rendeletek gyűjteménye. 4-ik bővített kiadás. Ára 2 kor.

BENEDEK ELEK, TURI M. ISTVÁN, PÓSA LAJOS, FÖLDES GÉZA. **Elbeszélések az állatvilág köréből.** Széchy Gyula rajzaival. Ára kötve 2 kor. helyett 1 kor.

Dr. KUKULJEVIC JÓZSEF. **Magyarország madárvédelmének története, fejlődése és jelenlegi állapota.** Ára 1 kor.

Ne kínozd az állatokat! képes fali tábla, ára 2 kor.

Tisztviselő magányos özvegye teljes ellátást óhajtana kevéstagu intelligens családnál, idősebb embereknél a fővárosban, esetleg falun is. Józsvívű, hegyes vidéken lakó uriembereknél, ahol gazdaság is van, szerény igényeinek megfelelő jó otthonért némi felügyeletet is vállalna. Szives írásbeli ajánlatokat a havi költség megjelölésével a következő címen kér: Marosi Andorné Budapest, III., Vérhalom 6371.

Kutyákat idomításra, ápolásra és ellátásra elfogad

„Kutyaidomító“

Bndapest, VII., Telep-utca 99. (Zugló)

Kívánatra az állatokat kocsival szállítjuk 2 korona fuvardij mellett.

